Tedbir, Tevekkül Ve Kader Anlayışımız
Gönderen Kadir Hatipoglu - Kasım 09 2022 01:00:00

Kainatı yoktan var eden ve bizlere rahmetiyle, sevgisiyle ve şefkatiyle muamele eden Yüce Mevla’mıza bizlere bahşetmiş olduğu bütün nimetlerinden dolayı sonsuz hamd ü senalar olsun. İnsanlığın iftihar tablosu, hayat rehberi, efendiler efendisi ve sevgililer sevgilisi olan Peygamber’imiz Hz. Muhammed (sas)’e, ailesine ve ashabına binlerce salat ü selam olsun. Yüce Mevla’mız bizleri kendisine kul, Habib’ine de samimi manada ümmet olabilenlerden eylesin. Kalbimizdeki imanımızı son nefesimize kadar bizlerle birlikte daim ve kaim eylesin. İmanımızın bize emrettiği ibadet ve kullukları yapabilmeyi ve neticesinde rızasını kazanmış bir şekilde yaşayıp o hal üzere ölebilmeyi cümlemize nasip eylesin. Çocuklarımıza ve muhtemel gelecek nesillerimize de imanı, emir ve yasaklarını, yüce dinimizin edep, ahlak ve terbiyesini aktarabilmeyi ve öğretebilmeyi bizlere ve tüm İslam alemindeki kardeşlerimize nasip eylesin. Muhterem Müslümanlar! Kader Müslüman’ın altı iman esasından bir tanesidir. İnsanın cüzi iradesi ile birlikte her şeyin kaderi son noktada Yüce Allah’a aittir. Tabi ki kaderimiz Allah’ın elinde olmakla birlikte bize verilen cüzi iradenin hakkını da vermemiz gerekmektedir. Bunun yolu da Allah’a tevekkülden önce yapacağımız işlerle alakalı olarak gerekli her türlü tedbirimizi almaktan geçmektedir. TEDBİR: Bir müslümanın yapacağı bir şey öncesinde Allah’a tevekkülden önce maddi planda elinden geleni yapmasıdır. NİSA 71:   يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ خُذُواْ حِذْرَكُمْ فَانفِرُواْ ثُبَاتٍ أَوِ انفِرُواْ جَمِيعًا “Ey iman edenler! Tedbirinizi alın; bölük bölük savaşa çıkın, yahut (gerektiğinde) topyekün savaşın.” NİSA 102: وَإِذَا كُنتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلاَةَ فَلْتَقُمْ طَآئِفَةٌ مِّنْهُم مَّعَكَ وَلْيَأْخُذُواْ أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُواْ

فَلْيَكُونُواْ مِن
وَرَآئِكُمْ
وَلْتَأْتِ
طَآئِفَةٌ
أُخْرَى لَمْ
يُصَلُّواْ
فَلْيُصَلُّواْ مَعَكَ
وَلْيَأْخُذُواْ
حِذْرَهُمْ
وَأَسْلِحَتَهُمْ وَدَّ
الَّذِينَ
كَفَرُواْ
لَوْ
تَغْفُلُونَ
عَنْ
أَسْلِحَتِكُمْ
وَأَمْتِعَتِكُمْ
فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُم
مَّيْلَةً
وَاحِدَةً
وَلاَ
جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ
إِن كَانَ
بِكُمْ أَذًى
مِّن مَّطَرٍ
أَوْ كُنتُم
مَّرْضَى أَن
تَضَعُواْ
أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُواْ
حِذْرَكُمْ
إِنَّ اللّهَ
أَعَدَّ
لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا
مُّهِينًا “Sen de içlerinde bulunup onlara namaz kıldırdığın zaman, onlardan bir kısmı seninle beraber namaza dursunlar, silahlarını (yanlarına) alsınlar, böylece (namazı kılıp) secde ettiklerinde (diğerleri) arkanızda olsunlar. Sonra henüz namazını kılmamış olan (bu) diğer gurup gelip seninle beraber namazlarını kılsınlar ve onlar da ihtiyat tedbirlerini ve silahlarını alsınlar. O

kâfirler arzu ederler ki siz silahlarınızdan ve eşyanızdan gafil olsanız da
üstünüze birden baskın yapsalar. Eğer size yağmurdan bir eziyet olur yahut
hasta bulunursanız silahlarınızı bırakmanızda size günah yoktur. Yine de tedbirinizi alın.
Şüphesiz Allah, kâfirler için alçaltıcı bir azap hazırlamıştır.”
NECM 39: وَأَن
لَّيْسَ
لِلْإِنسَان&#16
16; إِلَّا مَا
سَعَى “Bilsin ki insan için kendi
çalışmasından başka bir şey yoktur.”
            TEVEKKÜL:
             Bir
müslümanın yapacaklarıyla alakalı olarak tedbirini aldıktan sonra tamamen
Allah’a dayanması ve güvenmesidir.
            ALİ İMRAN 160:

إِن
يَنصُرْكُمُ
اللّهُ فَلاَ
غَالِبَ
لَكُمْ وَإِن
يَخْذُلْكُم&#16
18; فَمَن ذَا
الَّذِي
يَنصُرُكُم
مِّن
بَعْدِهِ
وَعَلَى
اللّهِ
فَلْيَتَوَك&#16
17;ِلِ
الْمُؤْمِنُ&#16
08;نَ “Allah size yardım ederse, artık size üstün gelecek
hiç kimse yoktur. Eğer sizi bırakıverirse, ondan sonra size kim yardım eder?
Müminler ancak Allah'a güvenip dayanmalıdırlar.”
            ALİ İMRAN 173:

الَّذِينَ
قَالَ لَهُمُ
النَّاسُ
إِنَّ
النَّاسَ
قَدْ
جَمَعُواْ
لَكُمْ
فَاخْشَوْهُ&#16
05;ْ
فَزَادَهُمْ

إِيمَاناً
وَقَالُواْ
حَسْبُنَا
اللّهُ
وَنِعْمَ
الْوَكِيلُ
       “Bir kısım insanlar, müminlere:
«Düşmanlarınız olan insanlar, size karşı asker topladılar; aman sakının
onlardan!» dediklerinde bu, onların imanlarını bir kat daha arttırdı ve «Allah bize
yeter. O ne güzel vekîldir!» dediler.”
            MAİDE 11:

يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ
آمَنُواْ
اذْكُرُواْ
نِعْمَتَ
اللّهِ
عَلَيْكُمْ
إِذْ هَمَّ
قَوْمٌ أَن
يَبْسُطُواْ
إِلَيْكُمْ
أَيْدِيَهُم&#16
18; فَكَفَّ
أَيْدِيَهُم&#16
18; عَنكُمْ
وَاتَّقُواْ
اللّهَ
وَعَلَى
اللّهِ
فَلْيَتَوَك&#16
17;َلِ
الْمُؤْمِنُ&#16
08;نَ   “Ey iman edenler! Allah'ın
size olan nimetini unutmayın; hani bir topluluk size el uzatmaya yeltenmişti de Allah, onların
ellerini sizden çekmişti. Allah'tan korkun ve müminler yalnızca Allah'a
güvensinler.”
            HADİS (İBN MACE,
ZİHD, 18):
“Sizler Allah’a gereği gibi tevekkül etseydiniz (sabahleyin) aç
çıkıp (akşamleyin) tok olarak dönen kuşu rızıklandırdığı gibi, elbette sizi de
rızıklandırırdı.”
            ENFAL 2:

إِنَّمَا
الْمُؤْمِنُ&#16
08;نَ الَّذِينَ

إِذَا ذُكِرَ
اللّهُ
وَجِلَتْ
قُلُوبُهُمْ
وَإِذَا
تُلِيَتْ
عَلَيْهِمْ
آيَاتُهُ
زَادَتْهُمْ
إِيمَانًا
وَعَلَى
رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُ&#16
08;نَ   “Müminler ancak, Allah anıldığı zaman yürekleri titreyen, kendilerine Allah'ın âyetleri okunduğunda imanlarını artıran ve yalnız Rablerine dayanıp güvenen kimselerdir.”
         TEVBE 129:
        فَإِن
تَوَلَّوْاْ
فَقُلْ
حَسْبِيَ
اللّهُ لا
إِلَهَ
إِلاَّ هُوَ
عَلَيْهِ
تَوَكَّلْتُ
وَهُوَ رَبُّ
الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ
       “Ey Muhammed!) Yüz çevirirlerse de ki: Allah bana yeter. O'ndan başka ilâh yoktur. Ben sadece O'na güvenip dayanırım. O yüce Arş'ın sahibidir.”
         HUD 123:

وَلِلّهِ
غَيْبُ
السَّمَاوَا&#15
78;ِ وَالأَرْضِ
وَإِلَيْهِ
يُرْجَعُ
الأَمْرُ
كُلُّهُ
فَاعْبُدْهُ
وَتَوَكَّلْ
عَلَيْهِ
وَمَا
رَبُّكَ
بِغَافِلٍ

عَمَّا
تَعْمَلُونَ
       “Göklerin ve yerin gaybı (sırrı) yalnız Allah'a aittir. Her iş O'na döndürülür. Öyle ise O'na kulluk et ve O'na dayan! Rabbin yaptıklarınızdan gafil değildir.”
         KADER:
            Kader: “Cenab-ı Hakk’ın, kâinatta olmuş ve olacak her şeyi, bütün vasıflarıyla, bütün hâlleriyle ezelde bilmesi ve daha onu yaratmadan önce, her şeyiyle, levh-i mahfuz denilen kader levhasında yazmış olmasıdır.” Kaza ise: “Allah’ın bu ezelî yazıyı ve takdiri, icad etmesi ve yaratmasıdır.”
            HADİD 22:

مَا أَصَابَ
مِن
مُّصِيبَةٍ
فِي
الْأَرْضِ
وَلَا فِي
أَنفُسِكُمْ
إِلَّا فِي
كِتَابٍ مِّن
قَبْلِ أَن
نَّبْرَأَهَ&#15
75; إِنَّ ذَلِكَ
عَلَى
اللَّهِ
يَسِيرٌ
       “Yeryüzünde vuku bulan ve sizin başınıza gelen herhangi bir musibet yoktur ki, biz onu yaratmadan önce, bir kitapta yazılmış olmasın. Şüphesiz bu, Allah'a göre kolaydır.”

  TEVBE 51:

قُل لَّن
يُصِيبَنَا
إِلاَّ مَا
كَتَبَ
اللّهُ لَنَا
هُوَ
مَوْلاَنَا
وَعَلَى
اللّهِ
فَلْيَتَوَك&#16
17;َلِ
الْمُؤْمِنُ&#16
08;نَ   “De ki: Allah'ın bizim için yazdığından başkası bize asla erişmez. O bizim mevlâmızdır. Onun için

müminler yalnız Allah'a dayanıp güvensinler.”

   HADİS: (Buhârî, Bed’ü’l-halk 6, Enbiyâ 1, Kader 1; Müslim, Kader 1. Ayrıca bk. Ebû Dâvûd, Sünnet 16; Tirmizî, Kader 4; İbni Mâce, Mukaddime 10)

   « إِنَّ
أَحَدَكُمْ
يُجْمَعُ
خَلْقُهُ في
بَطْن
أُمِّهِ
أَرْبَعِينَ
يَوْماً
نُطْفَةً ،
ثُمَّ
يَكُونُ
عَلَقَةً
مِثْلَ ذلِكَ
، ثُمَّ
يَكُونُ
مُضْغَةً
مثْلَ ذلِكَ ،
ثُمَّ
يُرْسَلُ
المَلَكُ ،
فَيَنْفُخُ
فِيهِ
الرَّوحَ ،
وَيُؤْمَرُ
بِأَرْبَعِ
كَلِماتٍ :
بِكَتْبِ
رِزقِةِ ،
وَأَجلِهِ ،
وَعمَلِهِ ،
وَشَقيٌّ
أَوْ سعِيدٌ .
فَوَ الَّذِي
لا إِله
غَيْرُهُ
إِنَّ
أَحَدَكُمْ
لَيَعْمَلُ
عَمَلَ
أَهْلِ
الجَنَّةِ
حَتَّى مَا

يَكُونُ
بَيْنَهُ
وبَيْنَهَا
إِلاَّ
ذِراعٌ ،
فَيَسْبقُ
عَلَيْهِ
الْكِتابُ ،
فَيَعْمَلُ
بِعَمَلِ
أَهْل
النَّارِ ،
فَيَدْخُلُه&#16
14;ا ، وَإِنَّ
أَحَدَكُمْ
لَيَعْمَلُ
بِعَمَلِ
أَهْلِ
النَّارِ
حَتَّى مَا
يَكُونُ
بَيْنَهُ
وَبَيْنَهَا
إِلاَّ
ذِرَاعٌ ،
فَيَسْبِقُ
عَلَيْهِ
الْكِتَابُ
فَيَعْمَلُ
بِعَمَلِ
أَهْلِ
الجَنَّةِ
فَيَدْخُلُه&#16
14;ا »   “Sizden birinizin yaratılışının başlangıcı, annesinin karnında kırk günde derlenir toplanır. Sonra ikinci kırk günlük süre içinde pıhtı hâline döner. Sonra da bir o kadar zaman içinde bir parça et olur. Daha sonra Allah bir melek gönderir ve melek, ona ruh üfler. Bu melek dört şeyle; anne rahmindeki canlının rızkını, ecelini, amelini, iyi biri mi, yoksa kötü biri mi olacağını yazmakla emrolunur.” Abdullah İbni Mes’ûd der ki: Kendisinden başka ilâh olmayan Allah’a yemîn ederim ki, sizden biri, cennetliklerin yaptığı işleri yapar ve kendisi ile cennet arasında sadece bir arşın mesâfe kalır da, sonra anne karnında yazılan yazının hükmü öne geçer, cehennemliklerin yaptığı işleri yapar ve cehenneme girer. Yine sizden biri cehennemliklerin yaptığı işleri yapar ve kendisi ile cehennem arasında bir arşın mesâfe kalır; sonra anne karnında yazılan yazının hükmü öne geçer ve o kişi cennetliklerin yaptığı işleri yapmaya devâm eder de, neticede cennete girer.
            İSRA 13:

وَكُلَّ
إِنسَانٍ
أَلْزَمْنَاهُ طَآئِرَهُ
فِي عُنُقِهِ
وَنُخْرِجُ
لَهُ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ كِتَابًا
يَلْقَاهُ
مَنشُورًا
       “Her insanın amelini (veya kaderini) boynuna bağladık. İnsan için kıyamet gününde, açılmış olarak önüne konacak bir kitap çıkarırız.”   SONUÇ: Bir Müslüman; olarak Allah’a kulluğunu sıkıntısız yerine getirmek isteyen bir Mümin tedbir-tevekkül-kader üçlüsünü olması gerektiği şekliyle anlamalı ve onların gereklerine uygun bir şekilde hayatını ve yaşantısını düzenlemelidir. Müslüman öncelikle tedbirini almalı sonra Rabbine tevekkül edip en son da kaderinde yazılı olup gerçekleşecek olan kazaya razı olmalıdır.

KIRIKKALE İL VAİZİ HİLMİ KELEŞ

islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler